

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Dormientes increpat, & hostibus occurrit. 48

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Cur toties in hac ora-
tione Christus repe-
ret illud, Pater mi,
Pater mi.*

*Factus est sudor ejus
sicut gutta sanguinis.*

*Deus, ex Plin. lib. 2.
definitur totus oculus,
totus manus, &c.*

*Alludit ad gemmas,
qua sudore suo ve-
nena detegunt.*

*Per Zachar. Christus
oriens nomen ejus,
c. 6.
Matth. 16. Vespere
dicitur, serenum erit,
rubicundum est
enim.*

*Ait enim, sicut gutta
sanguinis decurrentis
in terram,
Gen. 3.*

*Ovid. in met. ubi de
Medusa capite e
Perseo reciso.*

*Suadent sidera so-
mnium remoto sole.*

Ut filius agnoscat
Sæpe patrem appellat.
Vel sic tamen ad flagella paratus
Vultum, quo excitaret benevolentiam, regens,
Exegit avarus dolor
Ab omni membro tributum;
Nulli sudorem, aut lacrymas condonavit.
Aliter Deum flere non decuit,
Qui totus oculus est.
Effusionis avidus sanguis vulnera prævenit,
Et impatiens intra venas teneri
Urget libertatem nostram in sua.
Oblatus de cælo calix venenum habet;
Eo propius admoto sudat nobilis gemma.
Oriens noster.
Quando ita in Vespere rubuit,
Polliceri sibi mundus audeat Cras serenum.
Dare tellus ineipiet fructum suum,
Quæ tam bono irrigata sit rore,
Liberalis Agricola.
Ne sui quidem tenax cruoris,
Eo hortum suum alluit impetu,
Ut guttæ jam non dicantur fluere,
Sed decurrere.
Solare te, novus Adam.
Quod in sudore vultus tui
Vescaris & tu Pane tuo.
Si terræ creditus Gorgonis cruor
Monstra peperit,
Monstrorum domitores pariet tuus.

**ELOGIUM XLVIII.
DORMIENTES INCREPAT:
ET HOSTIBUS OC-
GURRIT.**

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Nostri quoque Solis absentia
Somnum conciliat.

Vigila-

Vigilare, Christe, non possumus,
 Quamdiu nobiscum non es.
 Nisi identidem ad nos excitandos redieris,
 Aut similitudo mortis,
 Aut mors vera nos occupat.
 Bonus Pastor
 Custodiens super grege tuo noctis vigiliis
 Vides lupum venientem,
 Et occurris intrepidus.
 Feritatem retundit insperata securitas,
 Vel ipso suæ felicitatis occursum
 Terretur impius;
 Quod invenerit quæsitâ, mistatur,
 Et ne Deo, coram quo stat,
 Propiorem illum ruina faciat,
 Retrorsum cadit.
 Redintegrata tamen audacia,
 Ut gravius secundò conrueret,
 Iterum surgens,
 In danda salute, quam non haberet, profusus,
 Capitalet inurere Deo calumniâ voluit,
 Dum eum, ac si docere perfidiam potuisset,
 Magistrum dixit.
 Negavit Discipulum,
 Qui maluit amicum vocare;
 Opposuit blasphemò doctrinam suam,
 E cujus ipse præscripto
 Ne Proditorem quidem odisset.
 Publici Grassatoris
 Adhuc volens famæ consultum,
 Dissimulavit quod erat, appellavit quod fuerat,
 Potentiæ suæ conscius,
 Quæ dixit, & facta sunt,
 Tentavit an posset
 Amicum, quem dixerat, facere.
 At plenus Satana Judas
 Non reliquit in se Deo locum.
 Tenebrarum filius
 Potestate tenebris facta
 Nulli non obstitit lumini.

E 5

*Ita Drogo Ost. serm.
 de cæna Domini.*

*Somnus imago
 mortis.*

*Procesit & dixit
 eis, quem queritis?
 Ut ergo dixit eis, ego
 sum, abierunt retror-
 sum, & ceciderunt
 in terram.*

*Impii ex ruinis suis
 occasionem capiunt
 recedendi magis
 à Deo.*

*Tunc accesserunt, &
 manus injecerunt
 in Iesum.*

*Ave Rabbi, & oscu-
 latus est eum.*

*Vocatur magister,
 cur non eum vocet
 discipulum, sed
 amicum?*

*Dixerat enim, Ego
 autem dico vobis,
 diligite inimicos.*

*Fuerat amicus, tunc
 vero erat proditor.
 Omnipotentia Dei,
 dicendo res facit.
 Post buccellam panis
 intravit in illum
 Satanus.*

*Hæc est hora v'stra
 potestas tenebrarum*

Ipsa

*Christus vel ex sua
patientia agnitæ
Deus.*

*Homines enim facile
irascuntur, ut qui
habent spiritum
in naribus.
Vide Tertul. & Cypr.
lib. de patientia.*

*Venit Iudas cum la-
ternis & facibus.*

*Furiarum arma tæ-
da, ut apud Poetas.*

*Mortui enim soliti
ita ad sepulcrum
deduci.
Fœtebat etsi non-
diom quatrduanus.
Reg. 4. c. 4.
Cum Satanæ jam es
mississet in cor, ut
eum traderet.*

*Insufflavit, & dixit,
accipite Spiritum
Sanctum.*

*Spongia, fel, & ace-
tum eluerunt labem
Christi labris im-
pressam à Iuda
osculo.*

Ipsa illum summi boni notitia perdidit,
Agnosci Christus Divinitatem suam,
Vel ex tam impuri patientia osculi, voluit.
Alia quælibet patientia, qui Dei non fuisset,
Tam turpe monstrum
Ab ore suo procul excluderet.
At non hoc novum in Deo,
Quod hoc se hostibus describat indicio;
Æque admirabilis, quod possit omnia agere,
Ac quod non recuset tam multa pati.

ELOGIUM XLIX. OSCULO PRODITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Ne tu plane cæcus es Juda.
Qui cum laternis, & facibus
Solem quaras?
Tribus Erebi Furiis addidisti te quartam;
Habes & tu tædas tuas.
Quibus Mundi lucem
Non augeas, sed extinguas.
Hac pompa luminum.
Funus tuum deducis mortuus Deo.
Jam fœtentem excitare qui vult,
Vitæ Auctor
Elisæum æmulatus os ad os applicat.
At Satana cordis arcem tenente
Nihil in ore proficiens,
Opportunitate osculi usus.
Repetit à te Spiritum tuum,
Quem sui prodigus,
Non una tantum insufflaverat die,
Profanatum contactu tam fœdo est
Divinissimum guttur,
Venite mox ad Patris oscula horruit,
Nisi se prius,
Qua felle, qua aceto lavaret.
Fuit hæc tota sitis ejus in Cruce,